

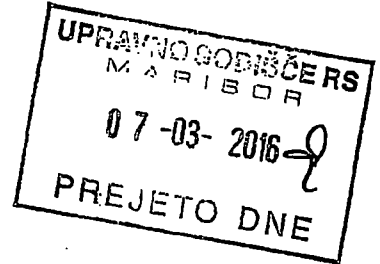
II U469/2013

-23

X Ips 382/2014

VRHOVNO SODIŠČE
REPUBLIKE SLOVENIJE

SKLEP

Vrhovno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali vrhovni sodnici in sodnik Peter Golob kot predsednik ter Nataša Smrekar in mag. Tatjana Steinman kot članici,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Maše Trbanc Logar kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke:

, ki ga zastopa

toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o reviziji tožeče stranke zoper sodbo Upravnega sodišča Republike Slovenije, Oddelka v Mariboru, II U 469/2013-10 z dne 14. 5. 2014,

na seji 2. marca 2016

SKLENILO:

- I. Revizija se zavrže.
- II. Tožeča stranka sama trpi svoje stroške revizijskega postopka.

OBRAZLOŽITEV:

1. Z izpodbijano sodbo je sodišče prve stopnje na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (v nadaljevanju ZUS-1) kot neutemeljeno zavrnilo tožnikovo tožbo zoper odločbo informacijske pooblaščenke št. 090-155/2013/10 z dne 25. 10. 2013. Toženka je z navedeno odločbo zavrnila revidentovo pritožbo zoper odločbo RTV Slovenija in potrdila odločitev, da se tožnikova zahteva za dostop do tonskega zapisa 24. seje programskega sveta RTV Slovenija z dne 22. 4. 2013, razen v delu, ki se nanaša na dostop do točno določen časa tega zvočnega zapisa (ta se nanaša na prosilca), zavrne.
2. V obrazložitvi izpodbijane sodbe se je sodišče prve stopnje strinjalo z razlogi informacijske pooblaščenke, da se dostop ne dovoli, ker zahtevani tonski zapis vsebuje tudi varovane biometrične osebne podatke ne le članov programskega sveta, ampak tudi drugih aktivnih udeležencev na seji. Gre za izjemo iz 3. točke prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ), saj bi razkritje teh podatkov pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1).
3. Zoper navedeno pravnomočno sodbo sodišča prve stopnje je tožnik (revident) vložil revizijo. Njeno dovoljenost po vsebini utemeljuje s sklicevanjem na razloga iz 2. in 3. točke drugega odstavka 83. člena ZUS-1. Zatrjuje bistvene kršitve določb postopka v upravnem sporu in kršitev 10. člena Evropske konvencije o človekovih pravicah in temeljnih svoboščinah (EKČP) ter 39. člena Ustave RS. Predlaga, naj Vrhovno sodišče izpodbijano sodbo spremeni tako, da ugotovi tožbenemu zahtevku, podrejeno, naj jo razveljavi in zadevo vrne sodišču prve stopnje v ponovno sojenje. Zahteva povračilo stroškov revizijskega postopka.
4. Toženka v odgovoru zavrača revizijske očitke in poudarja, da je prosilec od organa že prejel del zahtevanega posnetka, na katerem je obravnavan oziroma se posnetek nanaša nanj, zato zavrnitev njegove zahteve za pridobitev preostalih

delov posnetka zelo verjetno ne prinaša „zelo hudih posledic za stranko“. Prav tako informacijski pooblaščenki ni znano, da bi bila praksa sodišč o vprašanju javne dostopnosti zvočnih zapisov organov neenotna. Predlaga, naj Vrhovno sodišče revizijo zavrže ali v celoti zavrne.

K I. točki izreka:

5. Revizija ni dovoljena.
6. Po drugem odstavku 83. člena ZUS-1 je revizija dovoljena, če je izpolnjen eden od tam navedenih pogojev. Po ustaljeni upravnosodni praksi Vrhovnega sodišča je trditveno in dokazno breme o izpolnjevanju teh pogojev na strani revidenta, saj revizije po uradni dolžnosti ni mogoče dovoliti. Vrhovno sodišče glede na značilnosti tega pravnega sredstva ter svoj položaj in temeljno funkcijo v sodnem sistemu svojih odločitev o tem, da revizija ni dovoljena, podrobneje ne obrazlaga (razlogi za to so pojasnjeni v sodbi X Ips 420/2014 z dne 2. 12. 2015).
7. Kakšne so zahteve za to, da se določeno pravno vprašanje upošteva kot izpolnjevanje pogoja za dovoljenost revizije iz 2. točke drugega odstavka 83. člena ZUS-1, izhaja iz ustaljene prakse Vrhovnega sodišča (npr. sklepi X Ips 286/2008 z dne 19. 6. 2008, X Ips 189/2009 z dne 4. 6. 2009, X Ips 423/2012 z dne 29. 11. 2012, X Ips 302/2013 z dne 13. 3. 2014).
8. Po presoji Vrhovnega sodišča revident, ki kot pomembno pravno vprašanje izpostavlja „problem nedopustnosti razkritja tonskega zapisa javne seje programskega sveta RTV Slovenija z dne 22. 4. 2013“, omenjenega pogoja ni izpolnil. Z navedenim namreč ni postavil vprašanja, na katerega naj Vrhovno sodišče odgovori, ampak je le opredelil predmet obravnavanja v konkretnem upravnem sporu, to je zakonitost zavrnitve posredovanja zahtevanega tonskega zapisa, in še to na povsem splošni ravni, ne da bi problematiziral konkretni vidik odločanja in z njim v zvezi postavil konkretno pravno vprašanje. Poleg tega niti iz razlogov revizije ni mogoče razbrati, zakaj naj bi sodišče prve stopnje omenjeni „problem“, ki je materialnopravne narave, rešilo nezakonito. Revizijski razlogi se namreč v prvi vrsti nanašajo na zatrjevane absolutne bistvene kršitve določb postopka v upravnem sporu v smislu, da sodišče prve stopnje svoje odločitve ni obrazložilo, da se le sklicuje na drugi odstavek 71. člena ZUS-1 in da ni ocenjevalo revidentovih trditev, ki naj bi bile relevantne za presojo v konkretni zadevi (da se je spremenila praksa informacijskega pooblaščenca glede posredovanja informacij, ki vsebujejo biometrične podatke). Revident ne more utemeljiti pravnega vprašanja niti s stališčem, in sicer da bi moralo sodišče ugotoviti, da razkritje posnetka seje pomeni isto kot enkratno razkritje lastnosti govorcev pri poslušanju v živo, saj istočasno sam navede, da je razlika, ker je to na posnetku trajno fiksirano razkritje.

9. Za dovoljenost revizije tudi ni izpolnjen pogoj iz 3. točke drugega odstavka 83. člena ZUS-1. Zelo hude posledice, ki so nedoločen pravni pojem, je treba izkazati v vsakem primeru posebej. Upošteva je pravilo o trditvenem in dokaznem bremenu ter ustaljeno upravnosodno prakso Vrhovnega sodišča (npr. X Ips 212/2008 z dne 4. 11. 2010, X Ips 85/2009 z dne 19. 8. 2010, X Ips 148/2010 z dne 19. 8. 2010) mora revident obrazložiti, kakšne konkretne posledice ima zanj izpodbijana odločitev, navesti razloge, zakaj so te posledice zanj zelo hude, in to tudi izkazati. Revident s svojimi navedbami, da „ni izvedel dejanskega stanja zapisa seje Programskega sveta RTV Slovenija, kar pomeni, da tudi ne more niti oceniti ali je bila o njem izražena pozitivna ali negativna vrednostna ocena in glede na to, da je očitno že bil subjekt publicističnega ocenjevanja oziroma razpravljanja, to pomeni tudi, da bo lahko v bodoče prav tako“, izpolnjevanja tega pogoja ni izkazal.
10. Vrhovno sodišče je zato revizijo kot nedovoljeno zavrglo (89. člen ZUS-1).

K II. točki izreka:

11. Izrek o stroških temelji na prvem odstavku 165. člena in prvem odstavku 154. člena Zakona o pravnem postopku v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1.

Ljubljana, 2. marec 2016

Predsednik senata:

Peter Golob, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom.
Podpis pristojnega delavca sodišča:

A handwritten signature in black ink, appearing to be a stylized name, is written over the text "Podpis pristojnega delavca sodišča:".